

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. „GORENJEČ“ stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravnistvu.

Iz govora dr. Andreja Ferjančiča v seji državnega zbora z dne 10. t. m.

To je anahronizem, da nastopi prvo branje državnega proračuna v času, ko bi bil isti že nad dva meseca moral biti v veljavi. Pri tem ne more ničesar spremeniti okolnost, da je imela zadnji čas zbornica opraviti z važnimi zakonskimi predlogami in da se zdi, kakor bi bile vse težkoče, ki so ovirale že leta in leta resno poslovanje parlamenta, odstranjene. Razprava in rešitev državnega proračuna je najzanesljivejše merilo za razsodbo, ali so ustavne, parlamentarne razmere zdrave ali bolne, in tako je zapozneli začetek razprave o državnem proračunu pod vsemi okolnostmi znak bolezni.

Vablivo bi bilo razpravljati o vzrokih, ki so dovedli do teh nesrečnih razmer, toda poznani so tako splošno, da bi bilo težavno, na tem polju povedati kaj novega.

V tej zadevi hočem le poudariti, da je glavni vzrok teh obžalovalnih razmer v državi ta, ker se z narodi v Avstriji, ki so pred zakonom ednaki, postopa neednako. (Pritrjevanje.)

Kot zadnja posledica teh razmer je glavni vzrok nerešeno jezikovno vprašanje. Nerešeno jezikovno vprašanje je, ki ne pripusti države do miru in zakonodajstva do normalnega razvitka državnih poslov.

Jezikovno vprašanje je nekaj tednov počivalo; ako pa bi se hotelo iz tega sklepati, da je isto odpravljeno in končano, bi se reklo, slepiti sebe in druge. (Pritrjevanje.)

Jezikovno vprašanje bo zopet zavzelo svoj značaj, ki obvladuje in tlači naše razmere ter bo ta značaj tudi ohranilo, dokler se ne bo našla in izvedla njegova rešitev. (Pritrjevanje.)

Toda na ta način, kakor se je dosedaj skušalo rešiti jezikovno vprašanje, se ne smejo delati več poskusi. Poskusi na ta način so naravnost brezvspešni. Toda ta uspeh bi naj dosedanji ponesrečeni poskusi imeli, da so doprinesli dokaz, da se na ta način jezikovno vprašanje ne more in ne sme urejevati. (Pritrjevanje.)

Dovoljeno mi bodi poudarjati, da od tedaj, ko se je glede jezikovnega vprašanja opustilo stališče, ki se je drževalo od izdaje državnih temeljnih zakonov pa do zadnjih let, stališče namreč, da je jezikovno vprašanje urejeno v členu 19. drž. osnov. zak. in potrebuje le izvršitve po vladi ali vladah vsled vladne in izvršilne moči, ne gre naprej z jezikovnim vprašanjem. To stališče je zavzemalo desetletja in strašna zamuda je, da v tem času Avstrija ni imela nobenega državnika, ki bi bil s

trdno voljo in krepko roko izvedel jezikovno vprašanje, nikomur na ljubav, nikomur v gorje, temveč edino le v izvršitev državnoosnovnih zakonskih določil. (Pritrjevanje.)

Takrat, ko je bila enakopravnost pri vsakem posamezniku in pri celih narodih živa, treba bi bilo le odločne volje in jezikovno vprašanje bi se bilo uredilo; dvojezičnost, mnogojezičnost, kakor pač živijo v večji pokrajini razne narodnosti v skupni množini, bi se bila izvršila v blagor ljudstev in tudi Nemcev, katerim vendar ne more biti ljubo, da se njihovi rojaki, ki se pripravljajo za javno službo, izobrazijo pogojno le v enem jeziku. Tako bi uživali že leta urejeno jezikovno vprašanje, pot za delo bi bil na vse strani prost, v napredku bi napram drugim državam ne bili zavirani in ne bi bilo treba, da nas isti prehitijo.

Da bi res uživali sadove urejenega jezikovnega vprašanja, dokazujejo mnoge jezikovne odredbe same, ki so v veljavi, ki so se smatrale za izvršila člena 19. in ki se kot take respektujejo ter imajo obvezno obliko. Šele pri Badenijevih jezikovnih naredbah se je pojavil upor, pa tudi tu ne zaradi določb teh jezikovnih naredb, temveč iz vzroka, ki se je že tolikokrat poudarjal v tej zbornici, ker volitve leta 1897 niso izpadle po željah Nemcev.

Svojo nevoljo nad neugodno izpadlimi volitvami so spustili Nemci nad jezikovnimi naredbami ter so se na ta način polastili popularnega orožja, katero so za svoje namene z ozirom na razburkane nacionalne valove popolnoma dobro izrabljali. Nič ni tačas pomagalo vladi, ako je v obrambo svojih naredb poudarjala, da je hodila le pota, katerih se je do tedaj držala. Nič ji ni pomagalo, pokazati nato, da ni ukrenila ničesar, kar bi bilo v nasprotju z določili ustave, tudi ni pomagalo dokazovanje, da so jezikovne naredbе, ki gredo še dalje kakor te, ki jih je Badenijeva vlada izdala, ki so urejevale tudi notranji uradni jezik. Vse to ni nič pomagalo, jezikovne naredbе so se umaknile brezmejnemu terorizmu, in potem šele se je stavila zahteva po zakoniti ureditvi jezikovnega vprašanja.

Mi nimamo nič proti zakoniti ureditvi jezikovnega vprašanja. Dobrodošla nam bo; toda ta zakonita ureditev mora biti v smislu in duhu državnih osnovnih zakonov. (Pritrjevanje.)

Toda tu je posegla vmes nemška prevzetnost. Rada bi bila pustila člen 19. na strani ter si jezikovno vprašanje tako uredila, kakor prija njeni vladnoželjnosti. Državni jezik hočejo, dasi ustava ničesar ne ve o državnem jeziku, da, baš nasprotno temu določa. Prednost hočejo za svoj jezik v vsakem oziru, dasiravno jim državni osnovni zakon priznava le ednako pravico.

Od tod prihaja tudi mizera z vsemi dosedanjimi poskusi, urediti jezikovno vprašanje.

Ureditev hočejo samo na Češkem. Čudno, tam, kjer so po številu in zastopstvu v manjšini, tam se mudi z

z ureditvijo; tam pa, kjer so v večini ali tudi v manjšini, toda kjer je le zastopstvo v njihovih rokah, tam se z ureditvijo ne mudi.

Mi se ne čudimo vedenju Nemcev. Toda, da je vlada, ki pobira stopinje za Nemci, da je taka vlada, ki se najodločnejše zavaruje proti očitaniu, da oskrbuje posle Nemcev, in ki trdi, da stoji nad strankami in na temelju zakonov, da je vlada taka, temu se čudimo. Ako je vlada nepristanska ter stoji nad strankami in na temelju zakonov, naj bi šla in uredila jezikovno vprašanje, ki ga, kakor izjavlja, noče več odstaviti z dnevnega reda ter ga zavleči; uravna naj ga pa tako, kakor predpisuje državni osnovni zakon, ne le na Češkem in Moravskem, uredi naj ga tudi v Šleziji, v Galiciji, pri jezikovni in narodnostni mešanici v Bukovini, uravna naj ga pri nas na jugu, povsod je ureditev potrebna.

Nikakor ne razumemo, zakaj bi naj prišlo do ureditve le na Češkem in Moravskem. Morda zato, ker se tam najbolj kriči? Ureditev pri nas, ureditev v vseh ostalih pokrajinah, ki sem jih omenjal, je mnogo nujnejša. Mi kratkomalo več ne zdržimo, postopa se z nami kot s heloti v državi (Pritrjevanje), in jaz apelujem, posebno na naše češke sobrate, naj ne pusté z oči, da je ureditev jezikovnega vprašanja pri nas neodložilna, in naj se nikdar in nikjer ne spuščajo v poskuse, vsled katerih bi se uredilo jezikovno vprašanje le na Češkem in Moravskem. (Pritrjevanje.)

Ne da bi se postavil na to po državnih osnovnih zakonah predpisano stališče, pravi ministrski predsednik v razgovoru v svoji izjavi, ki jo je oddal v začetku jessenskega zasedanja, kake nasledke bi rodilo, ako bi se odklonili temeljni načrti, takrat je rekel ministrski predsednik, naj bi se te temeljne načrte ne odklonilo lahko-mišljeno, ker bi to provzročilo razmere, ki bi — kakor se je ministrski predsednik dobesedno izjavil — «tudi zadovoljitev vpostevanja vrednih zahtev drugih narodnosti, ki bodo prišle v teku debate na razgovor, odrinilo v nedogledno daljavo».

PODLISTEK.

Mara Slemenova.

Spisal Josephus.

Dalje . . .

Tako je tolažil Košir Maro, dasi je bil sam prav tako potreben tolažbe.

Obvezala mu je z žepnim robcem rano in izpregovorila: «Rudolf, le živi, ako moreš — jaz hočem umreti! Ljudje bodo govorili, da sem bila vso noč pri tebi in kaj poreče moja mati? Hu, velika sramota za me, rajši umrjem. Sicer sem pa sestro tudi že obvestila, da si bodem končala življenje!»

Trenutek, v katerem je pričakovala smrti, ali pa bolečine vsled prizadete rane, najsi bo že to ali ono, nekaj je hipoma streznilo nesrečno deklico. Vendar, sramota in strah pred hudobnimi jeziki, sta ji vzela vsako upanje.

«Umreti moram!» tako je vzdihnila nesrečnica, «da, umreti moram, življenje nima zame poslej nobene vrednosti. — Reka je blizu, Rudolf, pojdi z menoj!

«Pomisli, Mara!»

«Sklenjeno je! Jaz bodem skočila v vodo in ako moreš živeti brez mene, vrni se in bodi srečen!»

Košir jo je vprašal, ako je močno ranjena?

Zanikala je to vprašanje — in šla sta proti reki. Uboga človeka! Koliko sta morala trpeti med potjo! Ne samo telesno, še več sta trpela duševno. Mara je molčala in hotela prikriti bolečine, le sempatam je lahno vzdihnila. Košir ni vedel, ali je ranjena, ali ne.

Prišla sta do reke. Košir ni več mislil na samomor. Najrevnejše življenje se mu je zdelo boljše, kakor pa smrt v mrzlih valovih deroče reke. Bog ve, jeli bila Mara tudi tega mnenja? Morda! — — —

Potemtakem, ako se ne izvrši ureditev na Češkem in Moravske, bo se tudi ureditev drugje odrinila v nedogledno daljavo.

Ni ga človeka med nami, ki bi ne bil smatral za prazno frazo, vrhutega še za frazo, katere nasprotno je resnično in pravo; kajti, ako se jezikovno vprašanje na Češkem in Moravskem uredi, potem je ureditev v naših pokrajinah in drugod, ker je ureditev potrebna, pomaknjena v nedogledno daljavo. To je resnica, tako je stvarjo.

K povzdigi prometa s tujci.

Kakor smo že poročali, se je dne 18. februarja t. l. predstavilo odposlanstvo planinskih deželnih zvez za povzdigo prometa s tujci ministrskemu predsedniku, finančnemu, poljedelskemu in železniškemu ministru. Navzoči so bili: ces. svetnik dr. Kofler iz Inomosta kot predsednik deželnih zvez, baron Jabornegg za Koroško, dr. Schüller za Solnograško, urednik Stradner za Štajarsko. Deputacijo so vodili nekateri nemški poslanci. Poslanec dr. Erler je naprosil ministrskega predsednika, naj bi vlada kolikor mogoče pospeševala prizadevanja za povzdigo prometa s tujci v planinskih deželah, zlasti pa s tem, da bi se tako pospeševanje vsako leto subvencioniralo iz državnih sredstev. Ces. svetnik dr. Kofler opisuje natančneje želje deželnih zvez in povdarja, da bi zaprosena državna pomoč imela služiti predvsem za splošne namene, zlasti pa za reklamo v inozemstvu. On je mnenja, naj bi se železniškemu ministru v omenjeni namen dal na razpolago kredit za okrog 30.000 kron na leto, kateri kredit bi se razdelil in uporabil, kakor bi sklenile stalne konference deželnih zvez. Ministrski predsednik dr. pl. Körber je zagotovil pospeševanju najdalekosežnejšo naklonjenost. Vprašanje glede državne pomoči je treba šele sprožiti v dotičnih ministrstvih. Vlada bo svoj čas pojasnila svoje stališče. Kakor je obljubljal ministrski predsednik, takoso se tudi finančni, poljedelski in železniški minister izrekli, da so

Ubožica je trpela mnogo. Bog ve, kaj se je godilo tedaj v njeni izmučeni duši! Bleda je bila, kakor smrt. Med potjo ji je oteklo mnogo krvi, a Košir ni tega niti opazil v temi.

«Torej zdravstvuj, Rudolf!»

Košir se je stresel po vseh udih. Hu, hu, smrt v mrzlih valovih! To mora biti strašno! Pa prepozno, prepozno! — — —

Skočila sta v vodo. Naravna bojazen pred smrtjo je nadvladala Koširjevo ljubezen. Žal mu je bilo, da je skočil v vodo in izkušal se je rešiti. Ker je znal dobro plavati, je ostal na površju vode, a Mara ga je potegnila za seboj. Njegove moči so pešale vidoma, otrese se je Mare in plaval proti bregu. Mara se je vrgla za njim in ga zgrabila za ovratnik. Košir je napel vse moči, da bi dospela do brega, a deklica ga je krčevito držala za ovratnik. Košir je siloma odtrgal ovratnik in ga popustil Mari, sam je pa priplaval na breg. Nesrečna deklica se je že potopila, a prišla je zopet na površje in videla je onega, ki je prisezal vedno, da hoče živeti in umreti z njo, kako je strahopetno bežal pred smrtjo, edino, da reši sebi življenje. Bolestno je zaklicala nesrečnica — in to je bil klic, katerega je čul omenjeni delavec pri mostu.

Mara je našla smrt v mrzlih valovih. Tako je končalo nesrečno bitje mlado življenje. Obup jo je gnal v smrt. In še v zadnjem trenutku življenja se je morala prepričati o bridki resnici, da ni Rudolf nje nikdar ljubil tako iskreno, kakor ona njega. — — —

* * *

Konec . . .

pripravljeni kar najtoplejšje pospeševati povzdigo prometa s tujci.

Seveda prometa v naši kranjski deželi, osobito na divnem Gorenjskem nihče ni ondi zastopal, še manj pa priporočal. Torej, društvo za pospeševanje prometa s tujci na Kranjskem, kje si?

V Kranju, 21. marca.

Sklicanje deželnih zborov. Zatrjuje se, da se med velikonočnimi počitnicami skličejo nekateri deželni zbori, med njimi deželni zbor spodnjeavstrijski, tirolski, galiski in dalmatinski na kratko zasedanje.

Za slovensko vseučilišče v Ljubljani se je vršil dne 13. t. m. v Gradcu shod ondotnih vseučiliščnikov. Sprejela se je resolucija za ustanovitev slovenske univerze v Ljubljani in protestira se proti hujskanju nemško-nacionalnih listov proti slovenskim dijakom.

Ogrsko. V Budimpešti in raznih drugih večjih mestih imajo skoro vsak dan kako demonstracijo, ki je naperjena proti vojni predlogi.

Tedenske politične vesti. Koroški deželni predsednik vitez Fraydenegg-Monzello bo menda v kratkem odstopil. — Na Španskem stavkajo dijaki. V Valenciji je bilo mnogo dijakov pri spopadu s policaji ranjenih s sabljami. Vseučilišče v Barceloni je vsled nemirov zatvorjeno.

Dopisi.

Iz selške doline. V jedni zadnjih števil *«Gorenjca»* smo pisali o razmerah, ki vladajo med udi *«Marijine družbe»* v Selcih. Pisali smo, kako nekatera dekleta in fantje delajo nečast svojim svetlim svetinjam in višnjim trakovom. Mi za vse to lahko navedemo imena, in je sploh znano, da so tisti udje najbolj v veljavi v župnišču in pri Kramarju, o katerih smo pisali. Tisti naš zadnji dopis je pa župnika Rožnika tako nenavadno privzdignil, da je naredil predzadnjo nedeljo celo pridigo o tem. V tej pridigi je zvlekel na dan vso svojo rodbino in sebe slikal kot na pol svetnika. Potem je pa začel, da lažejo razni *«liberalni časopisi»* (imena ni upal reči) o njem in Marijini družbi. Na prižnici se upa reči, da lažejo naši listi, ker ve, da mu nobeden v cerkvi ne sme odgovoriti. Ljudje pa kljub temu vedo, da je vse res, kar smo pisali. Nekaj novega pa je upeljal Rožnik v svoje pridige. Med drugim je začel, da on uči ude Marijine družbe samo lepe stvari in na to je pristavil: *«Oglasi naj se kdo in pove, kdaj sem pred oltarjem učil kaj slabega?»* Na to je počakal, da bi se kdo oglasil. Ker je bilo vse tiho, je nadaljeval in zabavljaj naprej kakor je pač on navajen. Čuden duhovnik ta Rožnik! V cerkvi napeljuje, da bi se kdo oglasil in bi ga potem lahko prijel zaradi motenja vere. Sploh pa mu ni še nobeden rekel, da on pred oltarjem napačno uči. Zato se upa vprašati kaj tacega, ker ve, da nobeden ne trdi. Ko bi bilo dovoljeno se oglašati v cerkvi, bi pa Rožniku že mnogokrat lahko zamašili usta, posebno, kadar govori o krščanski ljubezni do svojega bližnjega. Zadnjo nedeljo je zopet skoro z imenom našteval, kam naj ne hodijo ljudje kupovat i. t. d. Od zadnjega našega dopisa do danes smo pa izvedeli še marsikaj o njegovih devicah in devičnikih. Gradiva tedaj dovolj, če bi hoteli pisati. Ker se g. Rožnik tako bridko pritožuje, da on ne uči nič slabega, od kod pa prihaja to zopet, da so začeli otroci klerikalcev zmerjati otroke naših z liberalci? V Selcih so celo pred oltarjem šestletnega šolarja, sina našega pristasa, zmerjali z liberalcem. Od kod to? Da se je začelo sovraštvo že med otroci, to je sad hujskanja naših prečastitih duhovnikov, ki oznanjujejo *«ljubezen»*, in velik delež tega hujskanja pade ravno na Rožnika. V njegovih ustih je vedno: *«Očiten boj!»* V Selcih smo pokopali mater g. dr. Kreka. Pa celo tukaj smo videli, da dela naš župnik razliko med svojimi verniki. Ko je umrl sinček gospoda Tavčarja, ni hotel priti ponj in ga pokopati kakor je zahteval oče, in bi mu pošteno plačal. Vzrok je bil ta, da je g. Tavčar naprednjak. To ima g. Tavčar v zahvalo, ker je njegova hiša že toliko dala v cerkvene namene. Ko so pokopali utopljenega Janeza Brganta,

«Mucka», ni šel niti jeden ud Marijine družbe za njegovim pogrebom, (ker je bil — revež), čeravno je bil ta Brgant nadzorovatelj v Marijini družbi, pri zadnjem pogrebu pa je šla Marijina družba z zastavo in svetinjami, ker je slučajno umrla mati duhovnikova. Tako delajo duhovniki tiste cerkve, ki je za vse stanove in za vse ljudi jednaka, razloček med klerikalci in liberalci, in celo svoje somišljenike zametavajo, če so reveži. Mi nismo nikomur nevoščljivi boljšega pogreba, samo tako očitne razlike ne delajte!

Z dežele. [Konec.] Dobro je, da pripravljamo tem menihom dostojen sprejem v naših deželah. Iz knjige angleškega gospodarskega pisatelja: Zgodovina angleškega dela Rogersa citiramo nekaj zgodovinskih črtic. (Ta Rogers je velik občudovatelj srednjeveškega menišтва, a kot vesten zgodovinar pove tudi marsikaj o grehih menihov.) Marsikateri župnik na Angleškem je v 15. stoletju imel dohodkov do 200 funtov (1 funt šterlinga = 11 gld.). Tedanji denar je namreč veljal štirikrat toliko kakor sedanji. Take župnije so menihom jako ugajale, t. j. bližnji samostan je naše potegnil take župnije in sprejemal njih glavne dohodke, prepustivši kakemu vikarju manjše desetine in športelne. Včasih pa je samostan pogoltnil tudi te. Že od nekdaj so si dali duhovniki podariti posestva in drugo. Na Angleškem so našli že zgodaj postave proti nabiranju posestev po *«mrtvi roki»*. Rogers piše. Vsakemu poznavalcu angleške zgodovine so znana skrivna pota, po katerih so zviti redovniki se norčevali iz takih postav. Menihi so si pridobili tekom časa razne užitke in dohodke ter so jim postavljali udane posvetnjake na videz kot lastnike istih. Tako so delali v novejši dobi tudi francoski menihi, kateri se zdaj preganjajo odondod. V Švici hranilnice in posojilnice že ne morejo prejemati milijone denarja teh menihov, ker jih je preveč. Župnik v neki vasi na Dolenjskem bo menda prav imel, ko je svojim vernikom pravil, da bodo menihi prinesli denar v ubogo našo kranjsko deželo. Na Angleškem se je že v 13. stoletju dopuščalo, da so se tlakarji odkupovali in namesto tlake terjali denar. Roger piše k temu: Jaz ne morem reči, da so se ti odkupi vršili takoj povsod, ker najti je, da so se samostani delj časa držali starega sistema, in vemo, da so samostanski gospodje iz človekoljubja nasvetovali graščakom, da sesužnji-tlakarji osvobodijo, sami pa niso poznali ljubezni do bližnjega, katerega so pridigovali grešnemu svetu. — To bo ravs in kavs, kadar se na Slovenskem naseli dovolj teh samostanskih *«gospodov»*. Skoro gotovo se bodo z našimi posvetnimi duhovniki menihi spoprijeli v lovu po hranilničnih knjizicah, testamentih in dobrih farah. Tudi ta *«špas»* še doživimo na ubogem Slovenskem.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Osebnosti. Gospod Josip Potokar, dosedaj II. kapelan v Kranju, je prestavljen za beneficijata v Šmartin pri Litiji. V Kranj pride za II. kapelana g. Vojteh Hybásek iz Smednika, na njegovo mesto pa pride gosp. Karol Čuk iz Fare pri Kostelu. — Trgovinski minister je potrdil zopetno izvolitev g. J. Lenarčiča predsednikom in g. Franca Kollmanna podpredsednikom kranjske trgovinske in obrtne zbornice.

Pavšlar — falsifikator! Na naš pod tem zaglavjem v predzadnjem *«Gorenjcu»* priobčeni članek si je dal g. Pavšlar za zadnji *«Slovenski List»* napraviti nekaj zagovor z naslovom *«V obrambo in pojasnilo!»* Slabo stvar je težko dobro zagovarjati in nam seveda ne pride niti na misel, da bi se podrobneje bavili s Pavšlarjevim žalostnim opravičevanjem in tavanjem po temi. Iz zmedenega zagovora hočemo ponatisniti le najznačilnejši odstavke. G. Pavšlar pripoveduje, da je l. 1899 ono ominozno pismo spravljal doma k drugim enakim pogodbam, in potem piše doslovno takole: *«Ko pa čez nekaj mesecev te pogodbe spet pregledujem, opazim, da je v pogodbi s Porento zadnja številka vletnici, do katere ima pogodba veljati, nekako nerazložno pisana, vendar tako, da sem jo bral za enojko. Vzajem torej pero in radi boljšega pregleda s krepkimi potezami z nova prepišem celo letnico»*

1901 ter napravim na enojkah pike.» S svojo — recimo — naivno samoizpovedjo se potaplja Pavšlar le še bolj in sploh iz vsake vrste njegovega nesrečnega zagovora odseva glas slabe vesti. Omenjajmo naj še, da ljubljanska sodnija, kakor smo poizvedeli, nikakor ni izrekla, da Pavšlarjeva falzifikacija ne spada pred kazensko sodnijo (kakor pripoveduje «Slovenski List»), temveč izjavila je le, da se vprašanje, ali je pogodba iz l. 1903, ki jo je poskušal Pavšlar skrpiti s Porento v drugič, lahko presodi, t. j. razveljavi takoj, še predno se kazensko preiskuje. Poroča se nam tudi, da se je skušal Pavšlar rešiti najprvo z izgovorom, da se je pri pogodbi iz l. 1899, katero je falzificiral, le urinila pomota pisarja; šele pozneje je priznal, da se ni zmotil pisar, temveč da je on sam pre naredil številko. Sicer pa se ne bomo danes dalje prepirali in prepustimo besedo drugim faktorjem. — V včerajšnji seji poslanske zbornice so dr. Tavčar in tovariši interpelirali dr. Körberja kot voditelja justičnega ministrstva zaradi Pavšlarjeve falzifikacije.

Železnica Škofja Loka — Železniki. Železniški minister je na interpelacijo poslancev v seji dne 30. januarja t. l. v zadevi železniške zveze Škofja Loka — Železniki odgovoril sledeče: Ravno tisti dan, ko je bila vložena interpelacija, je konzorcij iz Železnikov, na čelu g. Avgust Novak, vložil prošnjo za koncesijo, da se prično tehnične predpriprave za lokalno železnico od postaje Škofja Loka državne železnice Trbiž-Ljubljana v Železnike. Proti tej dovolitvi ni nikakih pomislekov, če bo ugoden vspeh uvedenih predpiskav. Z vprašanjem glede realiziranja tega železniškega projekta se bo pa moglo železniško ministrstvo pečati šele tedaj, ko se na podlagi projekta in troškovnika, ki ga bodo izdelali koncesionarji, pojasne tehniška in gospodarska vprašanja nameravane lokalne železnice in bo na podlagi konkretnih predlogov udeležencev mogoče presoditi izvedbo projekta ter vprašanje glede financiranja. Dotlej je pa naročeno organom železniškega ministrstva, da gredo predkoncesionarjem na zahtevo na roko s svetom in dejanjem pri izvedbi tehniških predstudies.

Občinske volitve v Trziču. Dodatno k našemu poročilu še omenjamo, da je bil boj precej hud v tretjem razredu, kjer so dobili slovenski kandidati po 75 glasov, med tem ko je bilo za nemške kandidate oddanih do 50 glasov. Prvi razred šteje 22 volilcev, in sicer 9 Nemcev in 13 Slovanov. K volitvi je prislo 9 Nemcev in 9 Slovencev. C. kr. poštni upravitelj g. Adalbert Zelenka je dobil 11 glasov, drugi nemški in dva slovenski kandidata pa po 9 glasov. Zrebo je potem odločil za Nemca Vinka Eggenbergerja, lekarnarja, Laha Luigi Bortolottija, knjigovodja, in Slovenca Vilka Polaka, inženirja.

Z Jesenic. Za župnega upravitelja pri nas je imenovan g. J. Zabukovec, dosedaj župnik v Zgornjem Tuhinju.

Tržiška železnica. Vlada je predložila dne 13. t. m. zakonsko podlogo glede lokalne železnice Kranj-Trzič. Zakonska predloga je namenjena uresničenju kakih 15 kilometrov dolge normalnotirne železnice od postaje Kranj državne železnice Trbiž-Ljubljana v Trzič. S tem bi se največji industrijski trg na Gorenjskem, Trzič, ki je vsled nove bohinjske železnice nekako ločen, zvezal z obstoječim železniškim omrežjem. Država bo prispevala iz državnega zaklada 2.070.000 kron, in sicer na na način, da bo prevzela garancijo za kapital v znesku 1.750.000 kron. Dežela kranjska je vsled sklepa deželnega zbora z dne 11. junija 1896 pripravljena dati k ustanovnim stroškom 150.000 kron, interesente pa 170.000 kron.

Koncert v korist družbe sv. Cirila in Metoda, ki sta ga priredili obe podružnici v Kranju 18. t. m., je dosegel zlasti velik umetniški uspeh. — S ponosom smejo kazati sodelovalci na spored, v katerem se na več mestih čita beseda «opera», in ki obseza tudi sicer skladbe, spadajoče med najtežje ali tudi najmelodijoznejše. — Razume se, da pripada prva slava zvonkemu in do pičice izvežbanemu sopranu ljubljanskega slavčka, gospice Mire Devove, ki se je potrudila v Kranj. Ne moremo se odločiti, kateremu izmed njenih samosplovov naj damo prednost: pri vsakem nam je bilo žal, kadar

ga je pripela do konca — radi bi jo poslušali in poslušali... Krasen šopek je bil poleg burnega ploskanja zunanji znak navdušenja poslušalcev — gospica pa je zapela še enkrat! — Godbeni klub je nastopil kot pravi salonski orkester. Strmeli smo zbog preciznosti, s katero se je igrala overtura k operi «Tit»; pa saj je bil vsak godec záse mož na pravem mestu, na čelu jim g. Wogrolly. Kar v srce je segal Parmov potpourri «Slovanske cvetke»; ploskanja ni bilo ne konca ne kraja, dokler se ni ponovil najlepši kosček. Jako srečno si je izbral g. Wogrolly za svoj solo na flavto ljubko pa krepko fantazijo iz opere «Faust», ki jo je igral z veliko tehniko in pravim umetniškim čutom. — Čitalniški moški zbor je to pot tudi posegel visoko, pel je Bartlove «Novince» in težko Zajčevu skladbo «Slepac Marko» z ono spretnostjo, do katere je privedel ta agilen zbor njega izvrsten voditelj, g. Rus; bariton-solo je pel krepko g. Geiger. — Tudi četveropecve (gg. Rus, Rapč, Lapajne in Kmet) je ploskajoče občinstvo prisililo, da so priložili nameček. Izredno še moramo pohvaliti gospoda Sprachmanna, ki je dovršeno rešil težavno nalogo spremljevalca na klavirju. — Takih resnih koncertov si želimo še mnogo in kmalu! —k.

Nov osebni vlak na gorenjski progi. S prvim majnikom se bode na gorenjski železnici vpeljal nov osebni vlak do postaje Lesce-Bled, ki bode vozil iz Ljubljane okoli pol 2. uri in prihajal v Ljubljano okoli pol 11. ure ponoči.

Starološki kapelan gosp. Stasinski je — kakor se nam poroča — lep Kristusov namestnik. Pred nekaj dnevi je nagloma umrl v Stari Loki posestnik A. Triller. Zadnje uro so k njemu poklicali tega kapelana, ki ga je spovedal in dejal v sv. olje. Obhajati ga ni mogel več, ker mož ni mogel več zavžiti sv. hostije. Ko je kapelan že odšel iz sobe, pristopi h kapelanu neka brumna duša in mu pravi na uho: Ta je bral «Slovenski Narod». To je razkačilo kapelana, da se obrne, gre nazaj v sobo umirajočega ter menda pravi tako-le: «Tak človek, ki bere «Slovenski Narod», crkne in ne umre». Natančnejše poročilo nam je obljubljeno.

V Škofji Loki je te dni nabirala za Salezijance neka članica Marijine družbe. Hodila je od hiše do hiše in dajala podobice, pri tem pa nadlegovala ljudi s prosjačenjem za te revne redovnike. Če berači kak revež, ki gladu skoro umira, ga takoj prime roka pravice, a taki berači, ki ljudi nadlegujejo za menihe, ki se v samostanih tope same masti, pa smejo nemoteno hoditi okrog in ljudi izsesavati.

«Slovenec» in tržiške volitve. Stranka, katera je šele na Jesenicah in v Trziču našla svoje narodno srce, a sicer gori samo za rimske interese, hoče po vsi sili spraviti vodstvo narodno-napredne stranke v dotiko s tržiškimi občinskimi volitvami. «Slovenec» od srede 28. t. m. je v uvodnem članku priobčil neko pismo, katero je baje pisal za časa zadnjih deželnozborskih volitev baron Schwegel, in v katerem sporoča tržiškim somišljenikom, da je bivši poslanec Murnik odstopil od kandidature na korist dr. Ferjančiču, in da je slednji obljubil, «da se radikalci (t. j. slovenski naprednjaki) pri prihodnjih volitvah v Trziču glasovanja ne udeležijo,» kar naj bi bila kompenzacija za nemške glasove v prid dr. Ferjančiču. Pred vsem naj konstatiramo, da v tem pismu — če je tudi res bar. Schweglovo — sploh ni govora o vodstvu stranke. Za to pa, kar bar. Schwegel komu piše, ni odgovorno vodstvo narodno-napredne stranke. Kar se pa tiče osebe dr. Ferjančičeve, se nam sporoča, da ni nikomur kaj obljuboval in sploh ne govoril o tržiških občinskih volitvah. Vsekako se bo za to skrbelo, da se ta zadeva korenito pojasni. Vodstvo liberalne stranke se ni kar nič vtikalo v tržiške volitve in še manj uplivalo na posameznike, da naj se volitve vzdržijo. Če se pa v I. razredu niso udeležili volitve trije volilci, ki so neki narodno-naprednega mišljenja, so morali imeti za to svoje vzroke, bodisi osebne, bodisi politične. Slovenska stranka v Trziču je brez vodstva. Kakor se nam sporoča, je kapelan postavljajl kandidate in sploh igral

prvo ulogo. Manj ali več so odločevala tudi osebna nasprotstva. Nek nemški tovarnar in prusovski protestanti so volili s slovensko stranko, nemški klerikalec pa z nemško-liberalno! Če še pripomnimo, da si je drznil naročiti agitator, kranjski brezposelni krojač Skalja osebno vabiti volilce v I. razredu, da naj gredo volit z «našo stranko», potem se nikakor ne čudimo, če so se nekateri z ozirom na zmedene razmere odtegnili volitvi.

Zdravstveno stanje. V Begunjah je popolnoma pojenjala vodenica, na kateri je obolelo 11 oseb. — Na Bohinjski Bistrici je ponehala vročinska bolezen, na kateri je bilo bolnih 18 oseb. Dve osebi se še zdravita, dve pa sta umrli. — V Mošnjah ponehujejo ošpice, od 32 obolelih otrok jih leži še 20, dočim jih je 12 ozdravelo. — Na oslovskem kašlju je v 17 občinah bolnih 71 otrok, 2 sta umrla.

Križem sveta.

Iz življenja glasovitega roparskega tatu. Franc Odlazek, 35 let star iz Polšnika v političnem okraju Litija, je 24. februarja 1903 ušel pazniku, ko ga je ta peljal od neke obravnave od sodišča v Mariboru nazaj v kaznilnico. Leta 1891 je bil obsojen v Novem mestu v 15letno ječo zaradi tatvin. Kazen je imel presedeti v kaznilnici pri Mariboru. To je namreč drzen in zvit tat konj in volov; človek srednje in vitke postave ter jako premeten. Svojo obleko je pustil pri nekem konjedercu pri Mariboru. Ko je vžival ljubo prostost, se je takoj zopet spomnil stare navade ter je 4. marca v Praprotnem pri Hrastniku oropal krojača Martina Irmama, mu pobral dva zlata po 10 kron in nekaj drobiža ter izginil. Dne 8. marca zvečer okoli 6. ure je bila c. kr. orožniška postaja v Novem mestu opozorjena, da se Odlazek mudi pri ciganih v otoškem gozdu blizu Rateža. Ob 1/8. uro so bili že orožniki tam. Cigani so vpili, otroci kričali, psi še bolj lajali, zraven je pa snežilo, in noč je postala temna, da se je komaj deset korakov videlo naokrog. Zdajci zapazijo orožniki, da se je jel eden sotor posebno majati; orožniki priskočijo ter ga obkolijo. Cigani so izlezli spredaj, a Odlazek je skočil zadaj iz šotora ter je

hotel še enkrat poskusiti svojo srečo z begom. A pri tem ga že zapazi orožnik Jedlička, kateri je takoj ustrelil za njim ter ga tako dobro zadal, da je šla krogla pri ledju na levi strani notri in skozi truplo na desni strani med rebri vun. Odlazek je obležal na mestu. Pri sebi je držal kos kose; ako bi imel samokres, gotovo bi bil ustrelil na orožnike. Potem so ga na neki deski prenesli na cesto; položivši ga na voz, odpeljali so nesrečnega v Novo mesto ter ga oddali c. kr. okrožnemu sodišču, kjer je 12. marca umrl. Ušel je bil iz zaporov že večkrat.

Razne vesti. Na Štajarskem so včeraj čutili precej močan potres. — V Parizu imajo nov finančni škandal ki je podoben panamskemu. Izkazalo se je, da je pravi izumitelj sueškega prekopa avstrijski inženir Negrelli-Moldelbe. Po njegovi smrti se je polastil vseh načrtov Ferd. Lasseps, ki je ustanovil družbo sueškega preliva. Negrellijeva vdova toži sedaj družbo za 170 milijonov frankov odškodnine. — Na Dunaju je ustrelil 20letni K. Prieger svojo 23letno ljubico F. Dusch in potem še samega sebe.

„Vodnik po Gorenjskem.“

Ravnokar sem pričel s sestavljanjem «Vodnika», vsled tega prosim one sl. tvrdke, ki so mi obljubile, oziroma se niso doposlale besedila za inserate, da store to tekom par dni, da pojde delo urneje od rok.

Zahvaljujoč se že naprej za cenj. naročila, beležim z odličnim spoštovanjem

Iv. Pr. Lampret, založnik «Vodn. po Gor.»

Naprodaj imam bakren bakren kotel

držec 350 litrov in je še prav malo rabljen.

Tudi imam več kilogramov doma pridelanega medu za pitanje bučel, kilogram po 65 kr., pri večji množini po dogovoru.

54—2

Ivan Eržen, Cerklje pri Kranju.

62—1

Trgovina z železnino in špecerijskim blagom „MERKUR“ Peter Majdič v Kranju.

Priporoča bogato zalogo po nizki ceni, kuhinjsko posodo, mizarско, ključavničarsko, kovaško, zidarsko, črevljarsko orodje in orodje za poljedelce, kakor pljuge, lemeža, vile, motike, sekire, železne grablje; nadalje štedilna ognjišča, nagrobne križe, vodne žage, pile, kovanje za okna in vrata, žico, žičnike, katranovo lepko, železno in pocinkano ploščevino, karbolinej, trsje za obijanje stropov, vlite kotle,

Roman- in Portland-cement, traverze,
stare železniške šine

šine za kolesa, podvozi in drugo železo, sesalke za vodnjake, cevi in vsakovrstno špecerijsko blago.

Zaloga svetilk!

Zaloga različnih barv!

Tedenski sejem v Kranju dne 16. t. m.

Prignalo se je 214 glav goveje živine, 12 telet, 7 prašičev, 1 ovac, — kozlov, — buš, — konj. — 50 kg : pšenice K 7-50, prosa K 7-50, ovska K 6-50, rži K 6-75, ajde K 8—, ječmena K 7-50, krompirja K 2-30, deteljno seme K 62—65.

Udenca
sprejme Henrik Suttner, urar v Kranju.
177—19

Mestna hranilnica
v Kranju
obrestuje hranilne vloge
po 4 odstotke
brez odbitka rentnega davka
5—5 katerega plačuje iz lastnega.

Stanje vlog K 3,008.276-97. Stanje hipoteknih posojil K 1,906.939-98.

Šunka

69—1

1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti 1-10 gld., plečeta iz kosti 90 kr., suho meso, slanina 80 kr., glavina 45 kr., prešičevi jeziki 1 gld., ogrske salame 1-80 gld., navadne 80 kr., boljše 1— gld., iz šunka 1-80 gl. kilo, klobase po 10 kr. proti povzetju pošilja **Jan. Ev. Sirc, Kranj.** — Priporoča se tudi za obilni obisk gostilne „pri Kroni“.

Zahvala.

Podpisana združena odbora ženske in moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda izrekata tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo vsem onim činiteljem, ki so pripomogli, da je koncert, prirejen dne 18. t. m. v korist družbi, tako sijajno vspel, osobito blagorodni gospici Miri Devovi iz Ljubljane, čitalniškemu godbenemu klubu in njega dirigentu g. Franu Wogrollyju, čitalniškemu pevskega zboru in njega pevovodju g. Vilku Rusu in gg. učiteljem Sprachmannu, Kmetu, Lapajnetu in Rapetu, ter splošno vsemu p. n. slavnemu občinstvu za mnogobrojno udeležbo.

Združena odbora ženske in moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

V KRANJU, dne 20. sušca 1903.

Železnato vino	LEKARJA Piccoli - ja v Ljubljani. Dobiva sev lekarnah
krepča malokrvne, nervozne in slabotne osebe	

Edina zaloga na Kranjskem lekarna **Piccoli** „pri Angelu“ Ljubljana dunajska cesta.

Pollitrska steklenica velja 2 K.

Zunanja naročila izvršuje lekarnar **GABRIEL PICCOLI** v Ljubljani točno, ako se mu pošlje I. 161-25 znesek po poštne povzetju.

Styria-kolo

dobro ohranjeno, se po znižani ceni prodaja.

Kje? pove upravnistvo „Gorenjca“.

60—1

Zaloga:

Domače (štajerske) detelje, francoske lucerne, bele detelje, rdeče detelje, rumene detelje, švedske detelje, rožičkaste detelje.

*

Deteljna semena so na nalašč za to nabavljenem stroju najskrbneje prečiščena in glede žide prostosti (čisto seme brez predenice ali žide) od kmetijsko-kemičnega preiskovalnega zavoda v Ljubljani pregledana.

*

Francoske lucerne, priznано najbolj uspevajočo vrsto sem dobil v večji množini direktno s Francoskega.

IVAN MAJDIČ

trgovina žita in deželnih pridelkov
v Kranju

priporoča svojo veliko zalogo najraznovrstnejših

poljskih in vrtnih semenov

kakor tudi glavno zalogo priznано najboljšega **pravega dovskega mavca** (gipsa), posebno izborna gnojilo za deteljo.

Istotam dobiva se tudi najboljši **Roman-** in **Portland-cement.**

50—2

Ob času pa se nakupuje po najvišjih cenah:

Razno žito, vsake vrste rižol, laneno seme, deteljno seme, suhe jedilne gobe, smrekovi in borovi štorži, krompir in razni drugi deželni pridelki.

Zaloga:

najraznovrstnejših travnih semen (nad 30 vrst raznih trav), raznih najboljših vrst velikanske krmske pese, prave bovške zgodne repice, raznega semenskega žita, kakor: jare rži, jarega ječmena, zgodnjega ovska, čiste grašice (grahore), pravega ribniškega fižola, belega dolenjskega prosa, semenskega krompirja i. dr. semen.

*

Za napravo travnikov priporočam že pripravljene zmesi (mešanice) travnih in deteljnih semen, tako za mokra kakor za suha tla.

Večkrat premiano!

**Glinaste peči,
štedilnike, banje**
za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in
druge glinaste izdelke
v vseh barvah, trpežne in cene
priporoča prva in največja
tovarna
pečij in glinastih izdelkov
August Dreise
v Ljubljani.

75-44

R. LANG, Ljubljana (Kollzei)

tovarna za modroce na peresa
in posteljno opravo, salona
pohištva,

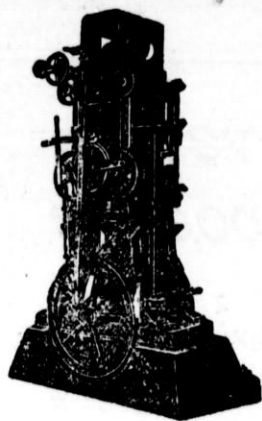
priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob,
otročjih vozičkov, naslonjačev, peči-
valnikov (sofa, kanape, divan) in
sobno opravo 60-48

po najnižjih cenah.

Cenike s 800 podobami pošlje
zastonj in poštne prosto.

Razpošiljanje točno.

G. Tönnies

Ljubljana 76-43

tovarna za stroje, železo
in kovinolivarna

priporoča kot posebnost vse vrste

žage in vse stroje

za obdelovanje lesa, ame-
rikanske turbine, bencin-
motore in parostroje.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic,
kmetijskih strojev, I. moravska mehanična
tkalnica ceví in pasov

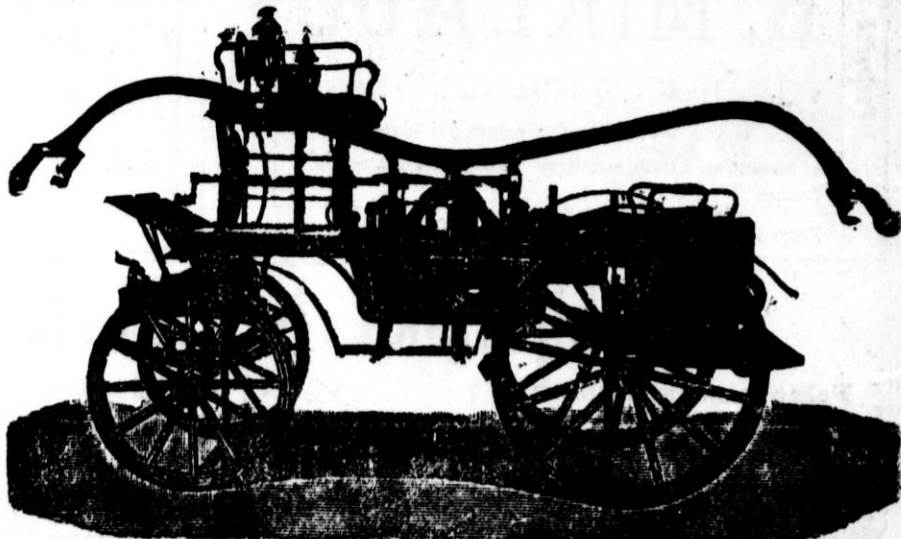
R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča 15-9

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebni-
kom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti
zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani
vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati
delo — naučba v teku treh dni — ter ne po-
trebujejo izprašanega strojevodjo; dalje vse drugo
gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lestve
i. t. d., kmetijsko orodje in Peronospora-
brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno.
Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Priznано najboljšo

oljnate barve

smlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo
vsako konkurenco po finosti, ki omogočajo z
jako majhno množino pobarvati veliko po-
vršino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firneža, laka in
steklarskega kleja. 82-42

Ilustrovani ceniki so brezplačno na razpolago.

Andrej Boucon

149-27 LJUBLJANA

Prule (Sredina) št. 18

TOVARNA ZA IZDELOVANJE

VSAKOVRSNIH STOLOV

MIZ ZA VRTOVE

in vseh v to stroko
spadajočih pred-
metov, kise izvršujejo
natančno po naročilu.

Zunanja naročila se iz-
vršujejo točno in po najnižjih
cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastonj in
frankovano.

Zaloga „Belske kisle vode“

Vellacher Sauerbrunnen 7—6
pri **Albinu Rantu**, Kranj, Savsko predmestje.
1 zaboj (50 steklenic) 8 K.

Najboljše strune za citre, gosli in kitare.

Franc Omersa

51—2 v Kranju

prodaja dobro in po ceni špecerijsko blago, deželne pridelke, železo, izdelke iz železa in kovin, razno orodje za kmetijstvo, rokodelstvo in hišno opravo. — Karbolineum, firnež, lake, oljate in suhe barve, najfineje mazilo za kola, stroje in usnje, Roman- in Portland-cement, okove, tra-verze, šine za stavbe i. t. d. Semena, trave, domače detelje, najfinejše lucerne i. t. d.

Stavbinska kleparska dela

vsakovrstna, iz poljubnega gradiva. — Najcenejša izvršitev lesno-cementnih streh in pokrivanja s strešno lepenko ter v to spadajoče poprave z jamstvom najsolidnejega dela. — Zaloga strešnega laka, lesnega cementa in strešne lepene v najboljših kakovostih. — Strel vodne naprave po izkušeni sestavi.

Ustanovljeno 1861. **L. M. ECKER** Ustanovljeno 1861.

LJUBLJANA, dunajska cesta št. 7 in 16.

Vodne instalacijske naprave vsake vrste, napeljava v hiše, zveza z obstoječimi vodovodi, premembe in vsakršne poprave. Zgradba stranišč in kopelnih naprav od preproste do najfinejše izvršbe proti jamstvu primerne, trpežne dela. — Proračuni na zahtevanje brezplačno. 118—34

Nad 500 različnih vzorcev

Pri nakupu blaga za

Moške obleke

se dobro priporoča

R. MIKLAUC

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 5

ki ima v zalogi vedno najnovejše blago.

O resnično nizkih cenah se vsakdo lahko prepriča. 74—45

Vzorke pošilja na zahtevanje poštne prosto

Postrežba zanesljivo dobra

Cene jako ugodne

1 ali 2 solidna gospoda

se sprejmeta na hrano in stanovanje pod najugodnejšimi pogoji.

Kje, se izve v upravištvo »Gorenjca«.

55—2

Ure, zlatnino in srebrnino

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo vseh vrst prstanov, uhanov, brošk, verižic i. t. d., kakor tudi žepnih in stenskih ur, ki so po vsem svetu znane kot najboljše.

Za obilen obisk se priporoča

73—40 **H. SUTTNER**

urar v Kranju.

Ceniki zastoj in franko.

Izšel je ravno kar najnovejši cenik.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 97—38

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

Prešernove poezije

v novi popolni izdaji z življenjepisom, literarno-zgodovinskimi črticami in estetično oceno. — Uredil **Anton Aškerc**. — Elzevir-izdaja (rudeče usnje z zlato obrezo 3 K, 96—39 po pošti 3 K 20 h.

Založništvo

L. Schwentner

v Ljubljani.

Ljubljanska KREDITNA BANKA

Polnovplačani akcijski kapital K 1.000.000

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 2.

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Daje pred-ujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Podružnica v Spljetu

(Dalmacija). 11—10

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

Loterijska srečka dne 14. marca t. l.
Gradec: 16 57 71 75 4

148-13

Dr. pl. Trnkoczyja

Kranjski redilni prašek za prašiče

1 zavoj 50 vin., 5 zav. samo 2 kroni naj kupi **vsak**, kdor redi prašiče, da doseže, da postanejo prašiči mesnati, tolsti in debeli, da imajo okusno meso, kar se doseže s tem praškom gotovo, hitro in najcenejše.

Splošni gospod! Moji prašiči niso žrli, tudi so bili sila revni. Slučajno sem dobil za poskusno od enega svojih ljudi en zavojček **redilnega praška za prašiče**, človek se mora kar čuditi! Ne morem svojih prašičev dovolj krmili in so se v nekoliko dneh močno zredili sprito tega izbornega pomočka. Morem ga vsakomur najbolje priporočiti in ga bodem tudi priporočal.

Prosim s povratno pošto pet zavojčkov **redilnega praška za prašiče**.
Sl. X. 1900.

Z velespoštovanjem

Jožef Englisch, ogleda žel. proge, Belišče, Slavonija.

Uradno poverilo.

Predtoječi prepis se popolnoma ujema z izvirnikom, pisanim na dopisnico, na kateri sta znamki za 4 filerje in 2 vinarjev.

V Ljubljani, dne 3. (tretjega) oktobra 1901 (tisoč devetsto prvega leta).

(Notarski pečat.)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Pri zdravih prašičih, najsi bodo mladi ali stari, zadostuje navadno en zavoj za 50 vinarjev.

Dobiva se pri **vseh** trgovcih, ako ne, potem po pošti iz **lekarne Trnkoczy v Ljubljani**.

Pri tej se tudi dobiva: **dr. pl. Trnkoczyja balzam** (že 30 let svetovnoznani). 1 stekl. 20 h, 12 stekl. 2 kroni, 24 stekl. 4 krono prosto poštne, 6 tucatov samo 10 kron, poštne prosto. — **Izborne želodečne kapljice** (enake prejšnjim Marijacejskim kapljicam, želodčnemu grenkemu likerju, želiščnemu vinu i. t. d.) 1 stekl. 40 h, 6 stekl. 2 kroni. — **Pilne odvajalne, želodec čisteče**. 1 škatla 42 h, 6 škatel 210 kron. — **Kašljev, pljučni in prsni sok ali zeliščni sirup**. 1 stekl. 112 kron, 6 stekl. 5 kron. **Drgnilni, udov in protinski cvet**. 1 stekl. 1 krono, 6 stekl. 4-50 kron. — **Tinktura zoper kurja očesa**. 1 stekl. 30 h, 6 stekl. 3-50 kron. — **Raztvarjači, čistilni čaj**. 1 zav. 1 krono, 5 zav. 4 krono. — Vsak dan prihajajoča zahvalna pisma, tudi od zdravnikov hvalijo ta srečstva.

Lovrenc Rebolj

v Kranju in v Škofji Loki

priporoča svojo **zalogo izdelanih oblek** in **klobukov** kakor tudi svojo delavnico, kjer izdeluje

pomerjene obleke

katero prav točno in po nizki ceni ter dobro izvršuje.

3-87

Vljudna prošnja:

Prikupovanjune zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — **Kathreinerjevo** — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvirnih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Glavna slovenska
hranilnica in posojilnica
registrirana zadruga z neomejeno zavezo
pisarna na Kongresnem trgu št. 14 tik nunske cerkve
v Ljubljani
sprejema in izplačuje hranilne vloge in
— obrestuje po 4 1/2 % —
od dne vložitve do dne vziige brez odbitka in brez odpovedi.
Hranilnične knjižice se sprejemajo kot golov denar, ne da bi se obrestovanje pretgalo.

43-3

„Le Délice“ neprekosljivi papir za svalčice
najboljše cevke za svalčice (cigarete)

dobivajo se pri gg. **Janku Kocmutu** v Kranju in **Otonu Homannu** v Radovljici.

Kreditno društvo v Kranju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

je pričelo poslovati **dne 1. januarja 1903 v Kranju na glavnem trgu v hiši g. K. Floriana št. 194.**

Uradije se vsak dan ob delavnikih od 9. do 12. ure dopoludne, ob ponedeljkih in smajnih dneh pa tudi popoldne od 2. do 4. ure.

Hranilne vloge se obrestujejo po

4 1/2 %

brez vsakega odbitka ter plačuje „Kreditno društvo“ rentni davek za vlagatelje iz svojega.

Obresti se računajo od 1. oziroma 15. vsakega meseca po dnevu vložitve do 1. oziroma 15. pred dnevom vzdignjenja. Nevzdignene obresti se prištevajo koncem leta kapitalu.

Posojila se dovoljujejo na osobni kredit, zastave in tudi na hipoteke proti primerni obrestni meri.

V upravnem svetu so:

Franz Krenner, podpredsednik.

Janko Majdič, predsednik.

Rudolf Kokalj, pisarniški ravnatelj.

Karol Jäger.

Josip Kovač.

Nadzorstvo:

Vinko Majdič.

Peter Mayr.

Dr. Valentin Štampihar.

Ciril Pirc.

Ivan Rakovo.

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemati za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.